

תת"ע (חדרה) 6368-08-25 - מדינת ישראל נ' רסמי עבארה

תת"ע (חדרה) 6368-08-25 - מדינת ישראל נ' רסמי עבארהשלום חדרה

תת"ע (חדרה) 6368-08-25

מדינת ישראל

נגד

רסמי עבארה

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחדרה

[29.01.2026]

כבוד השופטת עידית פלד

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 15.10.25.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה וצירופותיה ובתגובת המשיבה.

היה מקום לדחות את הבקשה על הסף בהעדר תשתית עובדתית נתמכת בתצהיר מטעם המבקש (רע"פ 2474/18

יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 26.07.2018; רע"פ 1711/20 סני חורי נ' מדינת ישראל (נבו

08.03.2020); עפ"ת (מחוזי חיפה) 27644-08-24 ארביב נ' מדינת ישראל, 14.11.24; ועפ"ת (מחוזי חיפה)

2044-09-23 קורקוס נ' מדינת ישראל, 12.9.23, פסקה 6); ומן הטעם שהוגשה באיחור. המועד להגשת הבקשה

הינו בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי 30 ימים מיום קבלת גזר הדין; ובענייננו, בתיק בית

המשפט קיים אישור מסירה על פיו פסק הדין בהיעדר הומצא למבקש (לידי הנמען הרשום) ביום 5.11.25; כך

שהבקשה לביטול פסק דין הוגשה באיחור של חודש (5.1.26) ממועד הידיעה אודות פסק הדין, איחור שלא הוסבר

ושיש בו כדי לבסס דחייתה של הבקשה (עפ"ת (מחוזי מרכז) 22350-03-22 חאלד אבו סמור נ' מדינת ישראל (נבו

12.05.2022).

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה גם לגופה.

בית המשפט ייעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים

חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון - אני סבורה כי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שהמבקש קיבל את ההזמנה לדיון עם ההזמנה לדיון

במועד ביצוע העבירה, והוא חתום על אישור קבלת הדו"ח, כפי העולה מהאישור אשר צורף לכתב האישום המצוי

בתיק בית המשפט. העובדה כי הדו"ח עם ההזמנה לדיון נמסר לידי הנהג, מחייבת כי יהיה ער ללוחות הזמנים.

אלא שלטענת המבקש הוא נעדר מהדין עקב מחלתו, והוא צרף לבקשה אישור מחלה לימים 11-15/10/25 שהופק בדיעבד ביום 31/12/25, ואינו מפרט את המניעה הרפואית מלהתייצב לדיון.

כפי שנפסק, "בעל דין המבקש לדחות דיון משפטי, בטענה שמצב בריאותו אינו מאפשר לו להתייצב לדיון, צריך לצרף אסמכתא רפואית קבילה, המפרטת את הנבצרות הבריאותית ממנה הוא סובל, המונעת ממנו להתייצב לדיון, ומקימה לו "סיבה מוצדקת לאי התייצבות" כלשון סעיף 130 (ח) לחסד"פ." (עפ"ת (מחוזי חיפה) 42317-04-24 זובידאת נ' מדינת ישראל, 9.5.24). בענייננו, כאמור, אישור המחלה שצורף לבקשה זו הונפק במועד מאוחר לדיון שהתקיים, ואינו מלמד כי נבצר מהמבקש להתייצב לדיון.

יתירה מזאת, מהאישור שצורף עולה כי מדובר בהמלצה למנוחה מיום 11/10/25, זמן מספיק להגיש בקשה בקשה לדחיית מועד דיון עובר למועד שנקבע (15/10/25).

אשר לתנאי השני - אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו. ככלל, על מנת לבטל פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם משום חשש לעיוות דין, על הנאשם להצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להוביל לשינוי תוצאות פסק הדין (ראו: רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם, (25.3.2018); רע"פ 2575/17 גיאר נ' מדינת ישראל, (6.9.2017); רע"פ 8626/14 סמארה נ' מדינת ישראל (10.2.2015)). בענייננו, הטענה, כי המבקש לא ידע שיש על הרכב הודעת איסור שימוש נטענה בעלמא; ואין די בטענה זו בכדי להקים חשש לעיוות דין, שכן העבירה המיוחסת למבקש, שעניינה שימוש ברכב שנמסרה עליו הודעת אי-שימוש לפי תקנה 308(ד), היא עבירת אחריות קפידה (וראו רע"פ 4787/18 חג'אזי סאפי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 28.06.2018); ועפ"ת (מחוזי חיפה) 10637-11-25 אבו נאסר נ' מדינת ישראל, 23.11.25, פסקה 9-10).

גם העונש שהושת על המבקש (3 חודשי פסילת מינימום בפועל והפעלת פסילה מותנית מתיק אחר) הינו סביר, נוכח עונש פסילת המינימום הקבוע בצד העבירה; ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין.

המבקש קיבל את יומו בבית המשפט והוא לא ניצל אותו מטעמים התלויים בו.

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

המזכירות תוציא אישור הפקדה מעודכן מהיום.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, י"א שבט תשפ"ו, 29 ינואר 2026, בהעדר הצדדים.